

Fra: Nete Hangel <minineten@gmail.com>

Dato: 23. februar 2021 kl. 21.31.47 CET

Til: Jens Henrik Thulesen Dahl <jens.henrik.thulesen.dahl@ft.dk>

Emne: Vedr.: B99 og SU

Hej Ane Halsboe- Jørgensen og Jens Henrik Thuelsen Dal

I er helt sikkert blevet informeret om dette her før, men jeg har lige siddet og set 1. behandlingen af B99, og syntes ærligt at det er klamt hvordan det ikke bliver nævnt på noget tidspunkt at SU'en som den står nu, stillet på spidsen, forskelsbehandler os handicappede.

I løbet af 1. behandlingen snakker i flere gange om det med at man kan søge dispensation hvis der opstår sygdom, eller forværring i en eksisterende sygdom. Men problemstillingen ligger jo netop i at vi en en gruppe mennesker som fra starten af ikke kan lægge de 40-50 timer ugentligt som fuldtidsstuderende er forventet at skulle.

Og du siger du gerne vil have konkrete eksempler så kommer her en af de måder jeg kender andre der gør, og så min egen måde:

Jeg kender personligt flere der eftersom det at læse nedsat tid med SU ikke er en mulighed, valgte/vælger at læse fuldtid velvidende at de går ned med stress og depression repetitivt, men man kan få dispensation til disse, da de er kommet i løbet af studietiden.

De har stadig endt med at deres studie tog dobbelt så lang til pga. sygdomsmeldelser, og de har helt sikkert kostet staten en masse både i form af unødigt bureaukrati, men primært i form af behandlinger af sygdomme der kunne være undgået.

Jeg selv har Aspergers og PTSD og har været i det videregående uddannelsessystem i 3.5 år. Efter at have taget gymnasiet over 4 år, startede jeg i 2017 på KU, hvor jeg læste datalogi i 3 år; et semester på fuldtid, et semester uden kurser, og 4. semestre på halv tid. jeg fik 12 ekstra SU klip på baggrund af forværring i mine sygdomme, med en besked om at jeg ikke ville få mere mere.

I sommers stod jeg til at miste min SU da jeg var mere end 60 ECTS bagud ifh. til normeret studietid, vidste godt at det kom, og har brugt en del tid på at overveje hvad jeg ville gøre. Jeg har aldrig dumpet et kursus, og jeg ville ikke have haft faglige problemer med at komme igennem det studie, hvis vi havde et SU system som mener at handicappede skal have lige ret til at gennemføre en uddannelse selv hvis vi ikke kan arbejde 40-50 timer ugentligt som fuldtidsstuderende er forventet at skulle.

Valgte at skifte studie hvilket gjorde at mængden jeg er bagud blev nulstillet.

En anden baggrund for mit studieskift (til DTU) var at kurserne på DTU er mindre, altså er det muligt for mig at læse 2/3 tid her.

Det betyder dog ikke at jeg ikke får det samme problem på mit nye studie..

Så jeg må jo bare håbe jeg når at gå ned med stress eller depression inden 4.

semester. (Dette er halvt sagt i spøg og halvt dybt alvorligt).

Hvis dette ikke er tilfældet har jeg i hele min studietid sparet sammen til at kunne tage et semester uden SU (havde ikke til det i sommers, kommer til at have det i den her omgang).

Kommer som min studieplan er nu, til at have to semestre uden SU, og er ikke sikker på om jeg vil kunne spare nok op fra min SU til at gå et år samlet uden nogen indkomst. I værste fald kan det betyde at jeg bliver nødt til at droppe ud på baggrund af dette.

Hvis det ender med at ske vil jeg have 0.5 bachelor i datalogi og 0.8 ingeniør bachelor, så må jeg bare håbe der er nogen ude i industrien der har mere fokus på evner og kompetencer end et diplom.

Kan godt leve med alt bureaukratiet, og alle ansøgningerne. Det jeg ikke kan leve med er et system hvor den kloge løsning virker til at være løsningen hvor man 'frivilligt' vælger at gå ned med stress for at passe ind i systemet.

Hilsen
Agnete Sparre Hangel

Dette må gerne offentliggøres.
Håber det kan være med at hjælpe med at give en forståelse for et af de problemer personer med handicap oplever i uddannelsessystemet.